

DEO DUCE
MEDITATIO S. EVANGELII
DOMINICÆ
QUINQUAGESIMÆ
Additis S. Patrum dictis, Quæstio-

numq; aliquot ad uberiorem textus, cum opus est,
explicationem, decisione, & Heterodoxo-
rum refutationem..

Q U A M
In Regia Aboënsi Academia

P R E S I D E

DN. ÆSCHILLO PETRÆO
S.S.Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore.
Examini subiicit in Auditorio Majori horis solitis
Ad diem 6. April. Anni 1649.

PETRUS ANDR. VVANGSTELIUS
Westmannus,

Chrysost. Serm. 5. in 5. fer. Passionis
Qui futura prædicere potuit, potuit & cæcire.
Gregor. Hom. 2. in Evangel.

Redemptor noster prævidens ex passione sua discipulorum animos perturbandos, eis longè ante & eiusdem passionis poenam, & resurrectionis lux gloriam prædixit, ut cum eum morientem, sicut prædictum est, cernerent, etiam resurrecturum non dubitarent. Sed quia carnales adhuc discipuli, nullo modo valebant capere verba mystorii, venitur ad miraculum. Ante corum oculos Cœcus lumen recipit, ut qui Cœlestis mysteriorum, verba non esperantes, eos ad fidem Cœlestia facta soli darent.

A B O E.

Excudebat Petrus Wald/ Acad. Typogr. Anno 1649.

Admodum Reverendo & Excellentissimo in CHristo Patri ac Dño,

DN. OLAO LAURELIO

S.S. Theologiae Doctori Eximio, Diceceos Arosien-
sis Episcopo dignissimo, Patrono & Promotori humili ani-
mi observantia æternum suspicioendo.

U T E T

Venerandus, Praclarissimus & Præstantissimus
Ecclesiastici Consistorij Arosiensis ASSESSO-
RIBUS, Gymnasijq; LECTORIBUS
Vigilantissimis'.

N E G N O N

Reverendis Humaniss: & Doctiss: VIRIS Pastoribus & Ovium
CHRISTI curatoribus fideliss.

DN. BOETIO MURENIO
Ecclesiae Saltvicensis Pastori totiusq; Alandiæ Præposito
longè meritissimo.

DN. PETRO BERGERI Pastori in Finn-
ström/ & Nutritio suo benignissimo.

DN. CHRISTIERNO C. ALANO
Pastori in Tomala/ fidelissimo.

DN. MARTINO EKEROTHERO,
Pastori in Gund/ dexterimo.

Dominis, Mecœnatibus, Promotoribus, fautoribus & benefa-
ctoribus suis singulari animi affectu prosequendis, Medi-
tationem hanc in observantis & grati animi Symbolum
Reverenter & officiosè litat & dicat.

PETRUS WANGSTEL.
Respondens'.

DOMINICA QUINQUAGE- SIMÆ, seu ESTO MIHI

In Sanctæ & summè laudandæ Trinitatis Patris Filii & Spiritus S. nomine.

Saerificium & oblationem nolwisti, aures a. perfecisti mihi.
Holocaustum, & sacrificium, pro peccato non postulasti: Ca-
nit David Psal. 40: Hæc verba Psalmi de CHristo esse
intelligenda, ostendit Epistola ad Heb. 10: 7. Quibus ver-
bis indicatur 1. Victimæ & oblationes V. T. non habui-
se virtutem ex se & suâ naturâ tollendi peccata: Impossi-
bile n. sangvine taurorum & hircorum tolli peccata Heb:
10: 4. 2. Christum suâ sponte obtulisse se ad passionem &
mortem, ut suo sangvine tolleret peccata mundi. Joh. 1:
Ecce agnus DEi, qui tollit peccata mundi. Et q.d etiam
de eo illud ipsum intelligendum sit, hoc à CHR Isto ipso
in hodierno Evangelio probatur.

Oremus autem DEm, ut illud ita meditari queamus ut es-
cas in nominis Divini gloriam, in augmentum & incremen-
tum doctrina & bonorum operum, in spem & fiduciam, & tandem
eternam beatitudinem. Dicamus itaq; Pater noster, &c.

EVANGEL. Luc. 18: 31. ad finem.

Assumens a. JESus duodecim, ait illis: Ecce ascen-
dimus Hierosolymam, & consummabuntur omnia,
qua scripta sunt, per Prophetas de Filio hominis. Tra-
detur enim gentibus, & illudetur, & contumelij s affi-
cietur, & conspuetur. Et postquam flagellaverint,
occident eum, & tertia die resurget. Et ipsi ni-

bilborum intellexerunt. Et erat verbum istud ab-
scinditum ab eis, nec intelligebant quae dicebantur.
Accidit a. cum appropinquaret Hiericho, Cœc' quidam
se lebat juxta viam mendicans. Et cum audiret tur-
bam prætereuntem, interrogabat, quid hoc esset?
Dixerunt a. ei, quod JESUS Nazarenus transiret,
Et clamavit dicens: JESU, fili David, miserere mei.
Et qui præibant, increpabant eum, ut taceret. Ipse v.
multo magis clamavit Fili David, miserere mei.
Stans a. JESUS, iussit illum adduci ad se. Et cum
appropinquasset, interrogavit illum, dicens: Quid ti-
bi vis faciam? At ille dixit, Dominus, ut visum reci-
piam. Et JESUS dixit ei: recipito visum.: Fides
tuata salvum reddidit. Et confessim, visum recepit;
ac sequebatur illum, glorificans DEmum. Et omnis
plebs, ut vidit, dedit laudem DEO.

CHRIstum assunisse ad se 12. Discipulos, refert Evan-
gel: in recitato hodierno Evangelio, ac dixisse eis:
Ecce ascendimus Hierosolymam & omnia implebuntur
quæ scripta sunt in Prophetis de Filio hominis:
tradetur gentibus & illudetur, & contumelijs affi-
cietur, & conspuetur, & post flagellationem occidetur.,
& tertia die resurget. Hunc CHRIsti sermonem
a discipulis non fuisse intellectum Evangelista refert.
Apponitur etiam in hoc Evangelio quomodo CHRIstus
cum appropinquaret Hiericho, Cœc' qdam juxta viam
sederit mendicans, qui audiens turbam prætereuntem,
interrogaverit quid hoc esset, ac cum illi dixerunt quod

JE-

JESUS Nazarenus transiret, clamaverit dicens: JESU
Fili David, miserere mei. Et quamvis illi qui præibant
increpabant eum ut taceret, tamen ipse multò magis cla-
mabat: Fili David miserere mei. JESUS autem stans
jussit illum ad se adduci. Cumq; appropinquasset Cœ-
cus ille, interrogat eum CHRISTUS, dicens: Quid tibi
vis faciam? Ille autem dixit: Domine, ut recipiam vi-
sum, JESUS autem dixit ei: visum recipito, fides tua te
salvum fecie. Et ita confessim visum recipit, & sequi-
tur CHRISTUM, magnificans Deum, omnisq; populus
hoc videns dedit laudem DEO. Confirmatur in hoc
Evangelio utrumq; quod de CHRISTO in Symboli nostri
articulo secundo confitemur, quod JESUS CHRISTUS sit
passus, crucifixus, mortuus & sepultus, ac tertia die resur-
rexit. Et quod CHRISTUS sit verus DEUS, à Patre ab
æterno genitus, quia Cœco vi sum restituit. Excita-
mur etiam, ad petendū à DEO bona corporalia, qua sub
pane quotidiano, in Oratione Dominica comprehen-
duntur, quorum, sanitas, portio sine dubio principalis
est.

P A R T E S

1. Quomodo CHRISTUS concionetur de passione sua
morte & resurrectione.

2. Quomodo visus Cœco à CHRISTO restituatur.
Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice breviter & s. impli-
citer tractare constituimus: Omnipotens & Æternus DE-
US Pater noster Cœlestis dilectissimus, nobis omnibus benedicat,
et nosq; utiliter & fructuose edere faciat!

P A R S P R I M A.

In quâ meditamur.

I. CHRISTI ad attentionem ad-

monitionem. ECce ait CHRISTUS
in principio Evangelij: Hac voce CHRISTus in auscul-
tando discipulorum exigit studium ac diligentiam.
Vult ut attente percipient, quæ jam dicturus foret, quo-
modo iturus esset ad festum Paschatos, non solum ut ibi
doçeret in Templo, ederet miracula, sanaret ægrotos,
eijceret dœmonia, Surdos faceret audire, mutos loqui &
postea rediret inde in Galilæam; Sed quod jam illud
expediendum esset, quod hactenus nunquam auditum
fuit, quod jam consumanda essent & implenda, quæ scri-
pta erant per Prophetas de Filio hominis, vidz. quomo-
do esset tradendus gentibus, illudendus, contumelijs affi-
ciendus ac conspuendus, flagellandus etiam & occiden-
dus, & quod die tertiani resurrecturus esset. Ad horum
omnium prædictionem vult Christus suos discipulos esse
attentissimos, ideoq; eos sic alloquitur: Ecce ascendi-
mus Hierosolymam.

L. C. Admonitione opus est, ut serio & studiose
penitemus mysteria regni DEi, quæ nobis relata
sunt, quæ ad salutem nostram pertinent. Quale cum-
primis est mysterium passionis, mortis & resurrectionis
CHRISTI, nam caro & sanguis, ratio & sapientia humana
de his non rectè judicat, floccipendit & contemnit ea. Ju-
dæj his scandalizantur, Græci illa pro stultiâ habent.
Cor: 1: 18. seq. Propheta Zacharias cap. 9. dum conci-
onatur de adventu CHRISTI ad Filiam Sionis & filiam
Hierusalem, studiose admonet, ut filia Sion & filia Hieru-
salem i. e. Judæi tempore Messiæ viventes, lætentur &
exultent & mundi Messiam conspiciant ad se venientem,
quis ille sit, vidz. Rex eorum promissus, vidz. Messias,
Rex justus à quo justitiam expectarent coram DEO va-
len-

Ientem, Rex Salvator, potens, qui eos posset liberare,
non solum ab hostibus corporalibus & temporalibus,
sed à diabolo, peccato & æternâ condemnatione; Et
quod esset Rex pauper vel mansuetus, quem omnes aq;
pauperes ac divites sine discrimine lociac temporis tutò
compellare & invocare possent. Omnes itaq; indigemus
admonitione ad studiū & diligentia, in contemplandis &
meditandis mysterijs fidei nostræ. Nos qui ministri sumo
verbij auditores nostros ad talem diligentiam sèpius eti-
am admoneamus oportet; & cum primis ut memores sint
passionis & mortis CHRISTi, nec non ejusdem ex mortu-
is resurrectionis, sicut & ipse Apostolus 1. Cor. 2: dicit se
non venisse ad suos auditores in sublimitate sermonis aut
sapientiæ, cum annunciat eis testimonium CHRISTi & q;d
non judicaverit se scire aliud inter eos, nisi J. CHRISTUM.
& hunc crucifixum.

Chri:

II. Passionis Dei descriptionē.

Ecce (inquit Christus) ascendimus Hierosolymam, &
consumabuntur omnia quæ scripta sunt per Prophetas,
de filio hominis, quod tradetur gentibus & illudetur, &
contumelijs affieietur & conspuetur & flagellabitur &
occidetur. Atq; hæc sunt verba, quæ ab Angelis co-
ram mulieribus ad sepulchrum CHRISTi venientibus re-
petuntur, cum dicunt Luc. 24: recordamini quomodo
vobis prædictis, cum in Galilæa esset & diceret, oportet fi-
lium hominis tradi in manus peccatorum, crucifigi &
tertia die resurgere. Hæc omnia verò voluit CHRISTUS
indicare discipulis 1. Ut palam ficeret, se non coa-
ctum pati Hierosolymis mortem, Sed animo prompto ac
parato facere voluntatem Patris sui: Nam propria sua

sponte ascendit ad locum mortis Hierosolymam, non
nescius quid sibi eventurum esset. A. Et tota passionis
Dominicae Historia ostendit, Christum propria sponte
pasum esse, omnia quae sustinenda erant pro generis hu-
mani redemptione, ac verè impletum esse illud Propheti-
cum: Oblatus est quia voluit. Esa. 53. 2. Ne disci-
puli desperarent, cum viderent hæc omnia fieri in CHRI-
sto quæ prædictum: Quod viderent ipsum tradi gentibus,
contumelijs affici, & conspici, flagellari & occidi, memi-
nissent itaq; hæc omnia ab eo esse prædicta. Atq; uti
memores erant prædictionis passionis, videntes illius e-
ventum, sic memores essent quoq; prædictionis resurre-
ctionis, quod die tertia à morte resurrecturus esset, & hæc
spe interea se sustentarent. Revocat etiam CHRISTus
eos ad Prophetarum vaticinia, ut vel hæc ratione utrumq;
crederent verum, & CHRISTum passum & ingressum
in suam gloriam, ut videntes CHRISTum tradi gentibus,
non dubitarent ipsum quoq; resurrectum.

L. C. Ex hac passionis CHRISTi descriptione hoc u-
nicum notamus hac vice, quod Christus rectissimè & ve-
rissimè dicatur in Symbolo: Dominus noster; quippe qui
& nos perditos homines & damnatos redemit & ab o-
mnib; peccatis à morte & potestate Satanae liberavit, non
quidem auro & argento, sed suo sancto & pretioso san-
gvine, suâq; innocentie passione ac morte, ut nos essem⁹
toti ipsius, & in regno ejus sub ipso viveremus ac ei servi-
remus in perpetua justitiâ, innocentia & beatitudine, pro-
inde ac ipse à morte resurrectus, vivit & regnat in æter-
num, ut Lutherus ait, & hæc piè tradit in art: Secundi
explicatione, quæ explicatio probatur Esa. 53: 4. 5. 6. 7.
Heb. 10: 10. 12. Rom. 6: 10. 1. Pet. 2: 34. Joh. 1: 29.
1. Joh. 1: 2.

III. Disci-

III. Discipulorum ignoratio- nem.

De hac Evangelista ait: Et ipsi nihil ho-
cum intellexerunt. Erat autem verbum hoc abscondi-
tum ab ijs, & non intelligebant quæ dicebantur. Cau-
sa hujus cœcitatis discipulorum erat, quod adeò immersi
erant in eam cogitationem de Christo, quod futurus es.
sit mundanus aliquis rex, gloriâ & potentia florens: &
hujus regni signum statuebant Christi miracula, dum
mortuos suscitabat, cœcis, visum restituebat & quod
nihil ei resistere potuit. Putabant etiam se futuros in
regno ejus satrapas & principes. Atq; ideo CHRISTI
Concio de passione & morte ab ipsis non intelligebatur.
Verba quidem intellexerunt, sed sensum non percepe-
runt, an Christus parabolice loqueretur, & aliud intellige-
rent quam verba sonarent; an vero simpliciter loque-
retur i.e. ut revera pateretur ac moreretur, quod eis ob-
dictam causa, incredibile videbatur.

L. C. Significatum est per hoc (inquit Luth.) omni-
um operum divinorum eam esse naturam, ut cum ante
eventum prædicentur, captum omnium excedant.
Cum vero eveniunt intelliguntur & res ipsa sensibus pa-
tet. Sic S. Johannes aliquies dicit postea se intellexisse,
quod Christus ad ipsos fuit locutus. Fides igitur ne-
cessaria est, ad recte percipiendum verbum DEI. Nam
cum Deus loquitur, id pro more suo facit, ut non raro de
rebus supra naturæ captum & cogitationem loquatur,
& ita fide tantisper opus est, dum quod prædictum est
verbo, re evenerit. Sic verbum DEI de resurrectione
mortuorum nos docet. Ratio autem humana id nequa-
quam

quam intelligit. Rationi nequaquam videtur verisimile, quod DEus homo factus & è virgine natus. Magna est absurditas rationi, quod per baptismum regeneremur ad salutem. Sic cum annuncio tibi (inquit Luth.) remissionem peccatorum & absolvo te juxta mandatum CHristi, tu verbum audis, interim cum audivisti & absolutionem accipisti, tamen adhuc non sentis tibi tantam cum DEO & Angelis familiaritatem intercedere; De tali gaudio nihil singulare sentis, de quo CHRISTUS ait, quod Angelis sit gaudium in cœlis, super uno peccatore resipiente. Ita cum baptizatus es, non alia carnis tuae ratio est, quam fuit ante baptismum; Sed quæso ideone absolutio & baptismus nihil sic? Imo valent hæc quæ juxta verbum DEI fiunt. Verbum hoc in Cœna DOMINI, in Baptismo, in Evangelio, ubi DEus nobiscum loquitur. Hoc equidem verbum fide, sine omni dubitatione apprehendendum.

SECUNDA PARS.

Praedictionem Passionis CHristi in 1. par. audivimus & Discipulorum ignorantiam, quomodo non intellexerint CHristi verba ac sua Passione: In hac altera parte Historiam Cœci recipientis visum contemplabimur. B. In qua meditamur:

I. Modum quo Cœco visus restituitur. Constituerat JESUS per

Hiericho transire, in itinere suo Hierosolymam versus cum propter Zachæum supremum telonij inspectorem

&

& divitem hominem, qui CHRISTum sum operè desiderat
ravit videre; cum hospitio excipere & ipsum concionantem audire, quod is venisset ad quærendum quod perditum erat; Tum propter COECUM ut ei visum restitueret. Cum itaq; hic COECUS juxta viam publicam sedaret mendicans, & magnam turbam prætereuntem audiret, quærebat quid eslet, & cognito quo^{J E S U S} Nazarenus præteriisset, incipit mox clamare JESU fili David, miserere mei, non curabat increpantes se ut taceret, sed tanto magis clamavit: Fili David miserere mei. JESUS itaq; ad ejus clamorem stans, jubet illum ad se adduci & appropinquantem interrogat, quid vis ut tibi faciam? Interrogabat autem CHRISTus non ex ignorantia & quod nesciret statum & conditionem hujus, & quid cum primis sibi fieri vellet, sed hac phrasí CHRISTus promptissimum suum animum declarat ad dandum ei quocunq; quod in gloriam DEI & ejus corporalem & æternam salutem cederet. Cum vero dixisset COECUS: Domine ut videam, dixit ei JESUS: visum recipito. Fidem magnificè commendat, quod illa salvum ipsum fecerat, quod CHRISTus ideo voluerit ipsi visum restituere, quod tantam in Christum habeat fiduciam. Et confessim (inquit LUC.) recipit visum.

L. C. Docet nos Evangelista artem mendicandi & petendi à DEO nobis necessaria, spiritualia & corporalia, quomodo oporteat nos in orando instare, & assiduos esse ut veniamus ad CHRISTum, & coram eo sic oremus: DOMINE sum peccator, da ut tuum regnum ad me quoq; veniat, & remitte mihi debita mea. Omnibus locis opem feras. Qui sic flagitat & instat recte facit, & per hoc maximè gratus existit. Non enim Deus fastidio

laborat ut preces nostræ ei molestæ sint. Deus vero
gloriosum tibi dicit, ut quam maxima munificentia suæ
sit fiducia, sive ut de ejus munificentia maximam spem
concipiamus, & Christus approbat, Luc. 18: viduam sa-
pius interpellantem & orantem iniqumum judicem, & tan-
dem exoriantem ut liberaretur a suo adversario. Et Math.
7. ait, Christus, petite & dabitur vobis*. Et Apostolus
vult Deum in omni angustia ardentibus precibus invo-
cari, ut auxilium ferat, juxta promissionem DEI, Psalmo
50. Invoca me &c. Nec curemus quam sancti simus, sed
quam egeni; non propterea tacet coecus, quod qui praie-
bant increparent se ut taceret, sed tanto magis clamavit:
Sic & nos quando peccata nostra coram nobis sunt ju-
bent nos tacere, ac indignos nos proclamant, tantò ma-
gis nos clamabimus*. JESU Fili David miserere nostri.

II. Coeci gratitudinem. Post-

quam visum recepit qui Coecus fuit, sequebatur CHRISTUM magnificans Deum, offerens se ad quævis officia Christo præstanda promptum ac paratum, voluit ejus discipulus fieri, si Christo ita placuisset, voluit quidvis fieri, ac quocunq; ire pro Christi voluntate ac beneplacito. Magnificans Deum, Christum pro vero DEO agnoscens, sicut prius clamavit: JESU fili David, misere mei: Domine ut visum recipiam: ita recepto visu memor beneficiorum & promptitudinis Christi ad visum restituendum, quod dixisset Jesus: quid tibi vis faciam? Item recipere visu n. fides tua salvum te fecit: Ita nuac voti compos Christum ut vetum Deum lauda & magnificat, Christo soli restitutionem visus tribuens*.

L. C. Liberati a Deo ex quacunq; tribulatione laud-
qua.

quaquam immemores nos esse oportet illius, qui nos liberavit: de quo praeceptum est Psal. 107. toto Psalmo.

III. Populi spectantis gratulationem.

Præsens hic populus qui prius

Cœcum clamantem increpabat, ut taceret, videns Christi benevolentiam, erga hunc miserum Cœcum quod jugeret eum adduci ad se, quæreret quid sibi vellet fieri, & visum etiam ei conferret, jam latatur Christi benevolentia & Cœci hujus prosperitate & una cum eo qui sanitatem & visum recepit Deo gratias agit, & Christum proximo Misericordia agnoscit, non solum pro vero homine, sed etiam pro vero Deo, quia Dominus illuminat Cœcos.

L. C. Sicuti meritò invicem oportet nos alterum altius onus portare, ita ut afficiamur & commoveamur proximi nostri rebus adversis, sicuti Josephus dum vidi captivos suos esse solito tristiores, ostendit etiam se conmoveri, querendo: quid tristes estis? Gen. 40. Sic verè piorum & Christianorum est latari successu proximi ac prosperitate, & cum eō gratias agere Deo, & in hoc dilectionem proximi ostendere. Sic Psal. 107. præcipitur ut liberati ab aliquibus periculis annuncient in Ecclesia opera Dei, ut tota Ecclesia Domino pro beneficio, uni Ecclesiae membro præstito, Deum collaudent & celebre ut. Hæc dicta sunt de hisce diaboli partibus, quarum 1. ut audivisti erat quomodo Christus concionatus sit de passione suâ morte & resurrectione. 2. Quomodo visus Cœco a Christo restitus sit.

Omnipotens, Semperne, juste, vive & verax Deus, tibi
propter ore gratias misi quod Hierosolymatum & Dari-

di filium tibi pro redemptione & reconciliatione humani generis
offerri, & ex morte propter justificationem nostri rursus excitari
volueris. Teque per eundem tuum & Davidis filium precamur,
ut fide ad te confugientes, nos miseris Coecccis illucescente lumine
Evangelij gloria CHristi tui, qui est imago tua, in hac Cœcitate
& densis tenebris mundi illumines, ut recipientes visum &
illuminationem cognitioni gloria tua, in facie IESu CHristi, &
ad tuam imaginem, à gloria in gloriam per Spiritum tuum
transformati te glorificemus & celebremus, & ut omnis plebs
haec videns, de te laudem per omnia secula seculorum Amen.

Benedictio & claritas, & sapientia, & gratiarum actio-
& honor, & virtus, & fortitudo DEO nostro in secu-
la seculorum Amen. Apocal. 7: 12.

Q U A E S T I O N E S.

1.

ANCHRIStus sibi contradicat, dum in hoc E-
vangelio dicit se à gentibus occidendum, &
Joh: 10: v. 15. dixerit, animam meam pono, & v.
17, animam meam pono ut recipiam ipsam.. Ne-
mo auferat animam meam à me, Sed ex me ipso
pono animam meam? Neg. Quando enim
CHristus dicit, animam meam pono à me ipso,
nemo tollit eam à me, non hoc vult, quasi negaret
se à vulneribus, & passione moriturum, Sed assertit
quod potuisset divinâ sua potentia, hostes suos
quantumvis immanes & furibundos impêdire, ne
se interficerent. Hujus rei manifestum speci-
men edidit in horto, cum hostes ejus ad unam ejus
vocem tanquam mortui retrocesserint,

2. Ad.

2. An CHRISTUS s̄epius vidz. Math. 16. & 17.
cap. Inq; hoc Evangelio, prædictionem passionis
suæ, non ex oblivione, Sed propter discipulos
iteraverit? Affirmatur.

Ascendebant enim discipuli trepidi Hierosolymam ut Marci 10: 32. indicatur. Et mysterium
passionis nunquam satis assequi poterant. Hos
voluit CHRISTUS confirmatos, & animatos, peculi-
ariterq; instructos, ut præ cæteris sacramentum
mortis tenerent, ejusq; in vita omni præcones exi-
sterent.

3. An CHRISTUS in prædictione passionis suæ,
contumeliam & opprobria tanquam rem difficil-
lem ad tolerandum, rectè proposuerit? Aff.

Nam contumeliam toleratu gravissimam esse,
David indicat. Cum enim à Simei contumelij
afficeretur, oblitus exili ac vitæ discriminum &
aliam aerumnarum, de Simei injuria dixit: Si
fortè respiciat Dominus afflictionem meam. 2.
Sam. 16. Undè apparet Davidem hanc maledicti-
onem Simei graviorem toleratu duxisse quam suū
exilium reliquasq; suas aerumnas. Et Psal. 69. qui
est de passione CHRISTI, Ecclesia ita canit: Op-
probrium & miseria frangunt cor meum.. Et
Ethnici dixerunt: Contumeliam habere quen-
dam aculeum, - quem pati prudentes ac boni viri
difficilimè possunt.

4. An ex eo quod CHRIStus appelletur filius Davidis à Cœco, & à Matth. Cap. i: 2. itidem filius David, filius Abraham, sequatur quod non prius fecerit DEus mentionem incarnationis filij sui quam tempore Abrahams vel Davidis? Neg.

Siquidem DEus etiam primis parentibus incarnationem filij sui manifestavit, cum dixit: Semen mulieris conteret caput serpentis Gen. 3.

5. An Restitutio visus in Cœco hoc fuerit Christi actio ~~Secundum genitivum~~ DEI viri facti, non nudè divina non nudè Humana? Affir.

Humana enim CHRISTi actio Divinam quoq; virtutem habuit coëffictricem, & Divina actio in eodem, humanam etiam vim habuit cooperatricem, ita tamen ut ex illa cooperatione mutua, tertia quædam actio non efflorescat, quæ nec Divina nec humana sit.

6. An fides ab hominis probitate studio, & docilitate pendeat, generetur & conservetur? Neg.

Fides enim generatur & conservatur verbi Divini auditione & lectione Rom. 10: 17. precibus Luc. 11: 28. Devotiore & frequentiore Coenæ Dominicæ usurpatio-ne, quod CHRISTus innuit, jubens edere & bibere in Coena in sui recordationem. Luc. 22: 19. 1. Cor. 11: 25. Fides generata conservatur studio sanctorum operum. 1. Timoth. 1: 19. 2. Petr. 1: 10.